

272

ZARZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI, GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA

z dnia 21 grudnia 1982 r.

w sprawie opłat za przewozy środkami masowej komunikacji miejskiej.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. Nr 7, poz. 52) i § 1 pkt 1 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1982 r. w sprawie upoważnienia organów administracji państwowej do ustalania niektórych cen urzędowych, marż handlowych urzędowych oraz określania zasad ustalania cen regulowanych (Dz. U. Nr 18, poz. 134) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się opłaty za jednorazowe przewozy osób środkami masowej komunikacji miejskiej, bez względu na środek komunikacji, w następującej wysokości:

1) na liniach normalnych w granicach administracyjnych miasta:

a) dziennych:

— za przewóz 1 osoby — 3 zł.

— za przewóz 1 osoby, uprawnionej do korzystania z opłaty ulgowej — 1,50 zł.

b) nocnych — za przewóz 1 osoby — 6 zł,

2) na liniach podmiejskich poza granicami administracyjnymi miasta:

a) za przewóz 1 osoby — w wysokości analogicznej do opłat za przewóz, pobieranych przez Państwową Komunikację Samochodową,

b) za przewóz 1 osoby uprawnionej do korzystania z ulgowej opłaty — w wysokości 50% opłaty normalnej.

3) na liniach pospiesznych:

a) za przewóz 1 osoby — 10 zł.

b) za przewóz 1 osoby uprawnionej do korzystania z opłaty ulgowej — 5 zł.

2. Upoważnia się terenowe organy administracji państwowej, stanowiące organy założycielskie przedsiębiorstw

komunikacyjnych, do wprowadzenia w celach taryfowych podziału linii podmiejskich na odcinki lub zastosowania na tych liniach odrębnej taryfy bezstrefowej.

3. Bilet jednorazowy — niezależnie od miejsca zakupu — jest ważny na środki komunikacji miejskiej w całym kraju.

§ 2. Do korzystania z bezpłatnych przejazdów są uprawnieni:

- 1) na wszystkich liniach:
  - a) posłowie na Sejm,
  - b) dzieci do lat 4,
  - c) pracownicy przedsiębiorstw komunikacji miejskiej i członkowie ich rodzin w zakresie ustalonym w układzie zbiorowym pracy,
  - d) inwalidzi wojenni i wojskowi,
  - e) przewodnicy inwalidów wojennych i wojskowych, zaliczonych do I grupy inwalidów,
  - f) ociemniaли i ich przewodnicy,
  - g) osoby, które ukończyły 75 lat życia;
- 2) na liniach normalnych i podmiejskich:
  - a) członkowie rad narodowych w obrębie i do miejscowości będącej siedzibą rady,
  - b) umundurowani funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej i żołnierze Wojskowej Służby Wewnętrznej, do stopnia starszego sierżanta sztabowego włącznie,
  - c) żołnierze służby czynnej do stopnia starszego kaprala włącznie,

- d) uczniowie szkół specjalnych (dzieci upośledzone) i ich opiekunowie,
- e) inspektorzy gospodarki samochodowej w czasie wykonywania inspekcji.

§ 3. 1. Do korzystania z jednorazowych biletów ulgowych na liniach normalnych, podmiejskich i pospiesznych są uprawnieni:

- 1) studenci szkół wyższych i uczniowie szkół podstawowych, średnich i policealnych,
- 2) dzieci od lat 4 do 7,
- 3) emeryci i renciści nie pozostający w stosunku pracy powodującym zawieszenie świadczeń emerytalnych bądź rentowych oraz współmałżonkowie, na których emeryci i renciści otrzymują dodatki rodzinne, przed ukończeniem 75 lat życia,
- 4) kombataneci.

2. Kombataneci są uprawnieni do korzystania z 50% ulgi taryfowej przy przejazdach na pozostałych liniach.

§ 4. Opłaty za przewozy inne niż wymienione w § 1 ustalają wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego, z uwzględnieniem zasad określonych w załączniku do zarządzenia.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1983 r.

Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska: *T. Hupałowski*

Załącznik do zarządzenia Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 21 grudnia 1982 r. (poz. 272).

ZASADY USTALANIA OPŁAT ZA INNE NIŻ JEDNORAZOWE PRZEWOZY OSÓB ŚRODKAMI MASOWEJ KOMUNIKACJI MIEJSKIEJ

1. W komunikacji miejskiej mogą być stosowane następujące rodzaje ulgowych imiennych (tzn. wystawionych na określone osoby) biletów miesięcznych o nie kontrolowanej liczbie przejazdów na liniach normalnych i podmiejskich:
  - 1) bilety trasowane na 1, 2 lub 3 linie, ważne na odcinku pomiędzy miejscem zamieszkania a jednym miejscem pracy (nauki) osoby, na którą wystawiony jest bilet; zasada ta nie dotyczy emerytów i rencistów,
  - 2) bilety sieciowe na wszystkie linie normalne i podmiejskie.
2. Do korzystania z ulgowych miesięcznych biletów są uprawnieni:
  - 1) pracownicy objęci ubezpieczeniem społecznym — z biletów pracowniczych,
  - 2) studenci i uczniowie szkół podstawowych, średnich i policealnych oraz dzieci uczęszczające do przedszkoli — z biletów szkolnych,
  - 3) emeryci i renciści — z biletów socjalnych.
3. **Ulgowe bilety miesięczne przysługują, gdy odległość miejsca zamieszkania od miejsca pracy (nauki) osoby, na którą wystawiony jest bilet, wynosi co najmniej 1,5 km. Nie dotyczy to osób, w stosunku do których, ze względu na ich stan zdrowia, jest uzasadnione odstępstwo od tej zasady.**
4. Opłaty za ulgowe bilety miesięczne pracownicze powinny być ustalane na zasadzie wielokrotności opłaty ulgowej i niezbędnej liczby przejazdów właściwej dla danego miasta (np. przyjmując na bilet 1-liniowy 50—80 przejazdów, 2-liniowy 100—120 przejazdów, 3-liniowy 150—180 przejazdów, sieciowy około 220 przejazdów miesięcznie). Wysokość tych opłat nie powinna przekraczać:
  - 1) na liniach w granicach administracyjnych miast:
    - a) na 1 linię — 120 zł,
    - b) na 2 linie — 200 zł,
    - c) na 3 linie — 260 zł,
    - d) na sieć — 340 zł.
  - 2) na liniach podmiejskich — opłat pobieranych za bilety pracownicze przez Państwową Komunikację Samochodową.
5. Opłaty za ulgowe bilety miesięczne szkolne i socjalne należy ustalać w wysokości 50% opłat za bilety pracownicze.
6. Niezależnie od rodzajów biletów wymienionych w ust. 1 mogą być stosowane bilety okresowe (miesięczne, kwartalne, roczne) imienne lub na okaziciela ogólnie dostępne dla osób, którym nie przysługują ulgowe bilety miesięczne. Opłaty za te bilety należy ustalać

- na zasadzie wielokrotności opłaty normalnej, z uwzględnieniem niezbędnej liczby przejazdów w warunkach lokalnych danego miasta.
7. Opłaty za przewozy na liniach specjalnych (rekreacyjnych, imprezowych itp.) należy ustalać na zasadzie rentowności tych przewozów.
  8. Opłaty za przewóz wózków dzieciennych, bagazu lub psa należy ustalać w wysokości odpowiadającej jednorazowej opłacie normalnej za przewóz 1 osoby na danej linii.
  9. Zwielokrotnioną opłatę za przejazd bez ważnego biletu należy ustalać w granicach do 600 zł.